

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 42. Hildebertus Archiepiscopus Turonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

§. XLII.

Sæcul. XII.

A.C. 1125.

Hildebertus Archiepiscopus Turonensis.

In Francia, Gilberto Archiepiscopo Turonensi vita functo, Hildebertus Episcopus Cenomanensis, eodem anno millesimo centesimo vigesimo quinto, anno ætatis sexagesimo octavo, quippe anno Salutis nostræ millesimo quinquagesimo septimo lucem primo aspexerat, in ejus locum surrogatus est. Locum nativitatis, Lavardinum in Territorio Vindocinensi, & modicarum opum parentes nactus erat. Puer literarum studiis operam dedit felici successu, atque præter alios Magistros auscultavit Berengarium illum celebratissimum, cujus erroribus infectus non est, quamvis ipsius personam semper maximi fecisse videatur. *Hoel* Episcopus Cenomanensis Hildeberto discipulorum suorum scholam regendam commisit, eumque Archidiaconi munere decoravit, quod postquam per quinquennium obiisset, *Hoele* mortuo, Episcopus Cenomanensis anno millesimo nonagesimo septimo eligitur, annos natus quadraginta, atque eodem anno in Festo Nativitatis Domini a Rudolpho Archiepiscopo Turonensi ordinatur.

Hildebertum Episcopum Reges Angliæ Guilielmus Rufus, & Henricus I. diu multumque divexarunt, nam urbem Ce-

N n 3

noma-

*Gesta Episc.
Cenom. vita
per Anton.
Beugendre.*

Sæcul. XII.
A C. 1125.

III. ep. 7.
al. 24.

nomanum Regiæ ditionis esse affirmabant; uno anno in carcere detentus est, & sapius in Angliam navigare compulsus. Tandem tot adversitatibus defatigatus Paschalem II. Papam adiit, Episcopatu se abdicaturus. Sed consentire Papa noluit. In illo itinere Hildebertus spectator extitit, cum Monasterium Lerinense in die Pentecostes anno millesimo centesimo septimo ab Infidelibus direptum & flammis absumptum fuit. Ex Anglia rediens iterum a proditoribus capitur, & a Rotruvio Comite Perchiensi in custodia detinetur. Tandem vero dimissus, cum anno millesimo centesimo vigesimo cum Rege Angliæ in gratiam rediisset, totus ad reformandos Clericorum suorum mores, bellorum præteritorum licentia depravatos, incubuit, Ecclesias restauravit, ornavitque, præcipue Cathedralē suam, quam donis, a Principibus Normannorum in itinere suo Italico acceptis, locupletavit. Ceterum Hildebertus in se ipsum severissimus erat, super durum asserem cubabat, cilicio cingebatur, parcissime cibo utebatur, vigilabat, orabat, elemosynas liberaliter erogabat.

Anno millesimo centesimo vigesimo quinto, Gilberto Archiepiscopo fati functo, Hildebertus ut officio primi Suffraganei, & Sedis suæ prærogativæ satisficeret, Turonem se contulit, vacantem Eccle-

Ecclesiam curaturus. Ecce vero unani-^{Sæcul. XII.}
 mi Clericorum populique consensu Ar- A.C. 1125.
 chiepiscopus eligitur. Ipse jam tunc se-
 nectute gravis non nisi repugnante ani-
 mo acquievit, cujus electionem Ludovi-
 eus Crassus Rex & deinde Honorius II.
 Papa confirmarunt. Ad dignitatem Ar-
 chiepiscopalem evectus, eodem fervore,
 quo Episcopus assolebat, Synodos cele-
 bravit, Clericos suos erudivit, & pro-
 vinciam suam peragravit, cunctosque
 Suffraganeos sibi subjectos habuit, exce-
 pto Balderico Episcopo Dolensi, qui se
 Metropolitanam esse dicebat.

Quin etiam Hildebertum Conanus
 Comes Britanniae & illius provinciae Epi-
 scopi ad Ecclesias suas invitarunt, ubi
 complures abusus reprimeret. Ille eo-
 rum desiderio obsecutus Concilium in *to. 10. Conc.*
 urbe Nannetensi coegit, cui Comes cum *p. 918.*
 Episcopis, Abbates quoque, & viri alii *Hild. 11. ep.*
 pii doctique interfuerunt. Hoc Conci-
 lium intra triduum absolutum est, atque
 in eo duæ inprimis consuetudines inhu-
 manæ abrogatæ. Primo, ne amplius ex
 vita decedente marito vel uxore omnia
 bona mobilia decedentis in potestatem
 Dynastæ transfirent, secundo, ne imposte-
 rum, quidquid evaderet ex naufragiis,
 arario Principis vindicaretur. Comes
 Britanniae utrique exactioni coram toto
 Concilio renunciavit, petitque, ut ana-

Sæcul. XII.
A.C. 1125.

thema diceretur omnibus, qui earum alteri renunciare recusarent. Deceveruntque Episcopi, quod Princeps postulabat. Sub ejusdem pœnæ comminatione prohibita fuere conjugia incestuosa, & statutum, ut proles inde nata illegitima, nec hæreditatis paternæ acquirendæ capax haberetur. Item interdictum, ne filii Sacerdotum ordinarentur, nisi prius Canonici Regulares, aut Monachi fuissent. Qui vero jam prius ordinati essent, saltem in illis Ecclesiis, in quibus patres eorum serviissent, non ministrarent, ne qualiscunque successionis hæreditariæ, in Dignitatibus & Beneficiis Ecclesiasticis, tantopere prohibita, species esset. Tum Hildebertus, missis ad Honorium Papam hujus Synodi Decretis, confirmationem quam petebat obtinuit. Istud vero Concilium anno millesimo centesimo vigesimo septimo celebratum creditur.

§. XLIII.

Prima S. Bernardi Scripta.

Opuse. 7. Inter hæc S. Bernardus, quanta Doctrina polleret, duobus Libris, cum Honorius Summum Pontificatum auspicaretur, in lucem editis, palam fecit. Primus Tractatus prodiit de Gradibus Humilitatis, quem Geofrido propinquo suo, tunc Priori Claravallensi, & postea Episcopo Lingonensi, inscripsit; ab eo enim roga-